

[Alfred Jensen.]

her ved udskrivningsloven, det er indlysende, hvis man ellers vil.

Vi kan naturligvis ikke stille alle de ændringsforslag, vi gerne ville, her. Men vi har dog alligevel ment, at det var rimeligst, vi tilkendegav, at større lettelser er ønskelige eller mulige. Vi har gjort opmærksom på, at de lettelser, der er foreslået af finansministeren, måtte være større. Af de eksempler, der findes i lovforslagets bemærkninger, fremgår det, at en familieforsørger i hovedstaden med 2 børn og en skalaindkomst på 12 000 kr. kun får en samlet statsskattelettelse på 141 kr.; men med skat til kommune, kirke og folkepension skal han alligevel betale op mod 2 000 kr. i alt. Det er klart, at her må og skal der lettelser til, og de kan gennemføres.

Vi har stillet ændringsforslag på 2 områder, nemlig for det første angående skalaens affattelse. Vi er her, som det rigtigt er blevet sagt, ude for visse tekniske vanskeligheder. Det, vi har sigtet efter, er i skalaen at indregne vort forslag om disse 1 000 kr.s nedslag. Vi erkender, at det ikke helt giver det samme som 1 000 kr.s nedslag i indkomsten. Havde man fået det, ville det også få virkning på den kommunale skat. Når det bliver indarbejdet i selve skalaen, får det kun indflydelse på statskatten. Vi kunne i og for sig tænke os, at bundgrænsen blev hævet højere op end de 5 500 kr., men det volder store kvaler at få det til at passe opefter, specielt når man ikke har tilstrækkelig tid til sin rådighed.

Vi er gået ud fra, at 20 pct. må være maksimum for marginalbeskatning af de mindre indkomster. Jeg hørte beklagelser over, at det blev vanskeligt at føre denne beskatningsform højere op, men selv om det skulle være tilfældet, må man alligevel holde sig til de 20 pct. Jeg kan nu ikke se, at det ikke skulle være muligt. I forvejen har vi dog en totrinsbeskatning efter § 24 og § 32, så i princippet er der ikke nogen forskel her. Vi har som sagt foreslået et udgangspunkt på 20 pct. Vi har måttet

holde os til skalaen for forsørgere, men det betyder ikke, at vi ikke mener, at andre skatteydere skal have den samme lettelse. Det gør vi; vi mener, at de bør have en sådan lettelse.

Jeg skal ikke på dette sene tidspunkt af ugen og dagen gennemgå, hvad vort ændringsforslag nr. 1 byder på af lettelser. Det står i bemærkningerne, og man vil se, at de så nogenlunde rammer de nedslagsbeløb, vi med vort forslag om de 1 000 kr.s nedslag har ønsket for disse indkomster. Selvfølgelig er der forskel, det må der være, men stort set opnås det tilsigtede. Jeg anbefaler, at man vedtager dette forslag.

Vi har dernæst foreslået en ændring af børnetilskuddet. Vi har adskillige gange talt for, at det burde forhøjes, og netop nu, hvor man er opmærksom på, at der findes visse urimeligheder i beskatningen af skatteydere med børn, til hvem der ydes bidrag, burde man tage en revision af dette børnetilskud op. Vi har her i år som ved tidligere lejligheder foreslået, at børnetilskuddet forhøjes og gøres ensartet for alle de personer, der kan få det udbetalt. Vi holder os til det, der er bestemt i § 41, nemlig en grænse på 16 000 kr. for at kunne opnå børnetilskud, og rører i øvrigt ikke ved § 40, men vi foreslår en anden affattelse af § 41, så der kommer til at stå, at børnetilskuddet bliver 400 kr. pr. barn, at det udbetales ved socialministeriets foranstaltning, og at beløbet udbetales til den berettigede, i reglen moderen. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at komme med en begrundelse for en forhøjelse af dette beløb ud over, hvad vi allerede har fremført. Jeg skal anbefale dette forslag, og jeg gør opmærksom på, at de øvrige ændringsforslag fra nr. 3 til 7 er en følge af dette ændringsforslag, der så at sige kobler børnetilskuddene ud af skattevæsenets administration, idet vi vil gøre det til en ren og skær social foranstaltning.

Vi kan gå ind for det ændringsforslag, der findes i betænkningen, men kan i lighed med tidligere år ikke stemme for det for-